

Mødet, skønt han egentlig ikke havde nogen Ret dertil, og at Gendarmeriet ved denne Lejlighed heller ikke optraadte, som det skulde. Det er den Indberetning, jeg har faaet. Det ærede Medlem ser derfor efter min Mening alt for sort paa Forholdene. Der er ikke nogen Grund til at tro, at der skulde herske saadanne oprørske Forhold paa de dansk vestindiske Øer, som det ærede Medlem antydede, og det ærede Medlem maa ikke søge en Grund til enten at opgive sit Arbejde, hvis Øerne nu ikke skulde blive afstaaet, eller nu at være for Øernes Afstaaelse i det Forhold, at der er en saadan Mod-sætning imellem Sorte og Hvide paa de dansk vestindiske Øer, at Arbejdet ikke lader sig fortsætte. Det tror jeg ikke, men derimod tror jeg ganske sikkert, at hvis Øernes Afstaaelse trækker ud i Uger og Maaneder, ja, som det jo egentlig er foreslaaet fra visse Sider, i Aar — for man kan jo ikke vide, hvornaar den nuværende Verdenskrig afsluttes, og der er jo Tale om at vente med Øernes Afstaaelse, til den er sluttet —, saa vil det blive omtrent umuligt, i alt Fald vil jeg anse det for umuligt, at administrere Øerne herfra. Det er allerede nu vanskeligt, og det har efter min Mening været vanskeligt, saa længe Øerne har været under Danmark. Der sidder her et Kontor, en Bestyrelse i Finansministeriet, der administrerer Øerne som øverste Instans, og Finansministeren staar som Chef, Finansministeren, der aldrig har set Øerne — jeg tror ikke, at der har været nogen Finansminister i Danmark, der nogen Sinde har været paa de dansk vestindiske Øer, og Kontorets Embedsmænd har heller ikke set dem, for der er ikke nogen Forpligtelse for dem til at tage derover, og der har ikke fundet nogen Udveksling Sted mellem Finansministeriets og Guvernementets Embedsmænd. Det har derfor altid været overmaade vanskeligt at administrere Øerne herfra, men hvis man nu gaar til en Udskydelse af Overenskomstens Vedtagelse, hvorved man dog lader skimte, som den ærede Ordfører i høj Grad gjorde det — skimte er endda for svagt et Udtryk —, at Øerne dog endelig vil blive afstaaet til Amerika, eller i alt Fald at Salgsoverenskomsten vil blive vedtaget, hvorledes er man da egentlig stillet som Administration overfor en Befolkning, der ved, at den ikke længe vil tilhøre Danmark, men efter en kort Frist vil gaa over til Amerika? Her i Landstinget vil jeg dog, skønt jeg ved, det er ganske over-

flødigt, bede ærede Medlemmer overveje, ogsaa ud fra denne Betragtning, om det er forstandigt, at man nu udskyder denne Afgørelse.

Det ærede Medlem mente, at Øernes Beboere ikke vilde have nogen Fordel af at komme til de Forenede Stater, og motiverede det ved, at dels fik de ikke Indfødsret, og dels blev Toldgrænsen ikke slaaet omkring dem. Dertil kan man kun svare, at dette er jo en ganske foreløbig Del af Overenskomsten, og den skyldes til en vis Grad, som det ogsaa er blevet sagt fra den amerikanske Regerings Side, rent formelle Grunde, idet en Ordning, hvorefter Indfødsret gives, og Toldgrænsen udvides, maa vedtages i Kongressen paa særlig Maade, ved særlig Lov, og ikke kan vedtages i en Traktat. Jeg ved ikke, at der er nogen Grund til at tvivle om, at sent eller tidligt vil dette ske, og da vil det ærede Medlem vel egentlig være overtydet om — desværre er det jo saaledes —, at Beboerne paa de dansk vestindiske Øer vil staa sig ved at overgaa til det store Land, til hvilket de dog, som Indenrigsministeren sagde, hører geografisk, politisk og ogsaa sprogligt; selv om vi ogsaa nu lærer Negerbørnene Dansk i Skolerne, maa man jo sige, at de ikke har megen Brug for det bagefter, og jeg antager, de glemmer det ret hurtigt, for der er jo i Virkeligheden ingen Forbindelse mellem Øerne og Danmark.

Ordføreren (J. Pedersen): I sin Omtale af den ringe Interesse, der har vist sig her i Landet for de vestindiske Øer, lod den højtærede Finansminister i Forbigaaende indflyde en Bemærkning, som jeg maatte opfatte som en Bebrejdelse imod det danske Landbrug, fordi det ikke havde gjort noget for Øerne, fordi der ikke var flyttet Landmænd derover, o. s. v. Jeg maa sige, det overrasker mig at høre den Opfattelse gjort gældende, at danske Landmænd overhovedet vil være i Stand til at arbejde derovre paa Øerne. (*Finansministeren: Det har jeg ikke sagt!*). Ja, jeg maatte opfatte det saaledes; er det ikke rigtigt, er det altsaa en Misforstaaelse fra min Side.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at han i den foreslaaede Dagsorden ikke fandt det, som Kemikerne kalder „Spor“ af Realitet, af saglig Grund. Det kan man jo sige, naar man har den Opfattelse, som den højtærede Minister har, at der ikke er nogen Mening i at hævde, at naar man har en Rigsdag, der er valgt